

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al desarrrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . . Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR
 D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 Carrer de las Cabras, 13, 2° (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 15 cént.
 Los números atrassats son al mateix
 preu y sense folletí : : : :

CARNAVAL

Teatro Catalá

La ciencia que ha de cursar
 en un sol merit s'enclou:
 ballar, riure, reposar
 y comensarla de nou.

¡¡TRONA AVALL!!

Diálech en vers, original de D. Francesch Torres (Sisquet del Full). Estrenat la tarde del 9, en la Societat «Roger de Lluria».

Si be l' assumpt no es de gran atracció, en canvi se recomana la obretja per la bona versificació, cultura de llenguatje y l' acert dels xistes que l' avaloran. La concurrencia, que demostrà escoltarla ab gust, aplaudí l' acertada interpretació qu' hi donaren los senyors Llonch y Feliu, essent demanats al final á rebrer los aplausos junts ab l' autor del diálech.

X.

LO GENERAL NO IMPORTA

Comedia en 3 actes y en vers, original de D. Teodoro Baró, estrenada la nit del 11 en lo teatro Romea.

Lo Sr. Baró ha estat aquesta vegada poch afortunat en la elecció de la época en que l' assumpt dramàtic de la seva obra se basa.

La guerra del any vuit ha sigut tant tractada ja en les taules, que costa molt trobar en ella incidents nous de prou forsa per atraure al públic. Apart d' això, l' animositat del poble català contra l' poble francés ha desaparegut, y per tal motiu si lo tema escullit no pren com á fonament un acte popular de veras, tals com lo general Manso, lo Mansueto ó lo Timbaler del Bruch, recorts que ab tot y ser del nostre sigle, ja van embolecallats ab lo misteriós vel de la llegenda, lo perrill d' un fracàs es imminent.

Dintre del defecte apuntat, la obra marxaría tal volta, gracies á la facilitat del vers y á las escenes de sentiment que la matisan, pero va perjudicarla tant la execució dolenta que l' hi va cabre, que un no pot aventurarse á formar respecte la mateixa un judici complert.

No obstant, es de aplaudir en *Lo general No Importa*, una qualitat bona, y ella es la originalitat. ¡Fa tant temps que dominan corrents plagiarias en la escena catalana, que los aymants del teatro experimentan gran alegría al trobarse ab autors que no pecan.

L' acte millor de la obra es lo primer, donchs que en lo segon no hi ha tanta acció y lo interés decàu, no aixecantse ni al finalizar la obra.

Va haberhi aplausos, y l'autor fou cridat á las taules. La concurrencia era bastant numerosa.

B. S.

La patria del bohemí

SONET

Sa patria, no es la terra falaguera
hont la primera llum vegé en la vida.
Es terra sense lloch, porció sén's vida,
sens nom, sens tradició y sens bandera.

Quant errant per lo mon, va fent carrera,
á sa patria per 'xó ja may olvida
y si d' ella no sent la despedida,
es que sap que allá hont vá, ella l' espera.

Sa patria es anvolant, es com sa tenda,
la du dins la carreta, donant prova
de que la considera de sa hisenda.

Ab ella marxa, sens buscarla nova,
l'estima y se l' endú, com una prenda,
mostrant que ne's sa patria, allá hont se trova.

JULIÁ CARCASSÓ

Novas

Lo folletí del present número, en lo qual continúa publicantshi la genial obra de Soler *Lo Timbal del Bruch*, es de carácter extraordinari, donchs ocupa desde la plana número 57 á la 80 que per lo fet d' esser planas complertas forma un total de folletí abundantíssim.

A questa important obra quedará llena ab los dos números vinents.

Recomaném á nostres lectors l' important *lot* que com á verdader regalo se 'ls ofereix en un anuncio de la última plana de las cubertas del present número.

Pera l' objecte que s' indica, n' hi ha prou ab la presentació de dit anuncio, donchs que sols precisa estamparhi l' sello del periódich.

Lo simpátich é intelligent artista cómich, senyor Piñedo, tingué ocasió d' apreciar, en la funció del seu benefici, donada dilluns passat en lo teatro Eldorado, las simpatías que 's té guanyadas del públich barceloní. La entrada sigué de las que no's veuen sovint, omplint d' un modo extraordinari la sala. La numerosa concurrencia celebrá seguidament la gracia cómica del beneficiat, en los variats personatges que representá ab reconegut talent.

Un dels millors éxits que per ara ha obtingut en la

present temporada lo teatro Romea ab las obras estrenadas, ha sigut ab la pessa *Entrar per la finestra*, original de don Pere Reig y Fiol, quinas representacions son cada dia més celebradas del públich.

També continua obtenint molt bon éxit la comedia en tres actes, del senyor Rovira, titulada *Trampas!*

Hem tingut ocasió de veurer ja acabat lo retrato de don Toribí Durán, degut al pinzell de nostre apreciat amic lo reputat pintor don Mateu Balasch.

Lo tal retrato es una maravella d' execució, aixís de dibuix com de color, essent bona mostra dels avenços del jove y celebrat artista.

Per avuy, dissapte, está anunciat en lo teatro Romea lo benefici del conegit administrador don Ramón Franqueza.

Lo programa es molt atractivol, formantne part l' estreno del monólech *A caball del dimoni*, original del beneficiat.

Ha quedat constituída en aquesta ciutat una nova societat recreativa que portará l' titul de «Centre Estudiantil Barcelonés».

En lo teatro Tívoli s' anuncian, pera demá diumenge, representacions de ópera italiana.

Dimecres, en lo teatro Eldorado, tingué lloch lo benefici de la simpática triple senyoreta Fernández. Aquesta jove artista, que just está formantse, pot assegurarse, per sus notables facultats, será brillant estrella en lo gènere á que ab tan bona disposició vé dedicantse.

Es molt important la rapidés ab que va cubrintse l' abono anunciat pera los concerts Nicolau, que tindrán lloch en lo teatro Lírich durant la próxima temporada de Quaresma.

A la Granvía segueix l' atractiu de las representacions en que hi prenen part los artistas Casañas y Carbonell.

Pròximament s' hi donarán algunas audicions de la ópera *Carmen*.

A Reus ha tingut lloch últimament la primera representació del drama *Doña Perfecta*, y á Arenys de Mar la de *Juan José*. En cambi á Barcelona, gracies á certs privilegis, continuém éstantne enterats per lo que d' ells ne diu la prempsa.

Opinem que aquets exclusivismes sols recauhen en perjudici dels mateixos autors que 'ls patrocinan.

L' aplaudit galan jove senyor Guilemany, va donar lo dijous, dia 6 del present mes, la funció de son benefici en lo teatro Principal, de Gracia, la qual fou correguda.

Lo escullit y variat programa fou molt del agrado del públich, que aplaudí al beneficiat y á tots quants lo secundaren.

Entre las obras que 's posaren en escena, debém fer menció del monólech *Mestre Olaguer*, recitat pe l' reputat actor senyor Bonaplata, lo qual meresqué vivas

y entusiastas demostraciones del auditori, y la bonica pessa *Lo que no vulgas per tú...*

En un dels intermedis, la coneuguda societat coral «La Alianza Graciense», se presentá á cantar la bonica barcarola del inmortal Clavé *¡Al mar!* obtenint molts aplausos.

En la mateixa població, diumenge últim va donarse en lo Cassino Artesá, la funció de reglament, la que's vegé molt favorescuda.

L' obra que's posá en escena fou lo drama en quatre actes *La virtut y la conciencia*, essent molt applaudidas las escenes més culminants de la obra.

Ha sigut contractada pera donar un regular número de representacions á Arenys de Mar, la discreta actriu senyoreta María Cuello.

Se 'ns ha remés lo programa de las Festas del Carnaval que'n lo present any tenen lloc á Vilanova y Geltrú, lo qual denota per la seva importància y novetat, lo just renom de que disfruta lo Carnaval de tant important població.

A Vich, diumenge passat, la companyía Castillo que actuaba en lo teatro del «Centro Industrial», va despedirse ab dos obras castellanas.

Lo mateix dia, en lo teatro de Catalunya, los aficionats de la societat coral «La Dalia Vicense» donaren una funció sense damas, posant en escena las obras *L'últim anglès*, *Una dona á la brasa* y *La qüestió son quartos*; la execució fou notable per part de tots, demonstrant una vegada més las qualitats artísticas que dits joves posseheixen.

LA GRANOTA.—Pera'l diumenge dia 23 del present, está anunciat lo benefici del celebrat artista senyor Vila. Lo programa es escullit, anunciant que'n la representació que's donará del bonich sainete *Qui compra maduixas!* s'estrenará una decoració, obra del beneficiat.

ROGER DE LLURIA.—En la funció del diumenge propassat á més del estreno que ressenyém, se representaren las obras en un acte *¡Endevant las atxas!* y *Un cap mas.*

CÍRCOL BARCELONÉS D' OBRERS.—La tarde del diumenge propassat tingué lloc una escullida funció composta de quatre pessas catalanas, quals tituls son: *De gorras*, *L'últim anglès*, *Gos ab peras* y *Entre lo mescal y l' metje*, aquesta última y en particular *L'últim anglès*, siguieren las més celebradas.

Hi prengueren part alguns joves de dit Círcol baix la direcció del senyor Campos, la qual sigué molt acertada.

Demá per la tarde y dimars á la nit repeteixen dita funció.

CENTRO BARCINO.—Pera'l diumenge passat, en aquesta societat s' anunciá una representació del celebrat drama *Batalla de Reynas* del inmortal Frederich Soler.

LA FAMILIAR OBRERA DE SANS.—Diumenge passat se posá en escena la pessa *Lo que no vulgis per tu...*

LOS CANTADORS.—Demá á la tarde en aquesta societat tindrà lloc un ball extraordinari de disfressas que promet esser molt lluhit per los precedents del que's celebrá lo dia 6 del corrent.

LARA.—Pera'l dia 23 del corrent s' anuncia lo debut de D. Bautista Vaqué ab l' aplaudit drama de Frederich Soler *Lo Lliri d' aigua*.

LA TERANYINA.—Pera'l dia 24 está anunciat lo benefici del soci D. Anton Amores ab una funció humorística.

Cul de sach

Una companyía está ensajant l' important drama *La creu trencada*. Son á la penúltima escena del acte segon, en lo moment en que l' actor encarregat del personatge de Ferran, exclama:

*Donchs aqueix traidor encara
no us vol escupí á la cara,
perque pensaria honrás.*

Al arribar aquí, tots los comparsas que's trovaban arrenglarats á un costat, com moguts per un ressort se posan á caminar en totas direccions, d' un cantó á l' altre del escenari.

—Y ara?—interromp lo director;—que volen diraques-tas maniobras?

—Miri, l' exemplar ho diu ben clar,—exclama l' cabó de comparsas tot senyalant ab lo dit una acotació que diu: (*Mohiment dels cavallers.*)

X.

Cantars

Los cors que ab amor se uneixen
molt felissos solen ser;
unim los nostres, nineta?
unimlos... per sempre més?

JOAQUIM MARIA MONT.

A la font, un jorn d' hivern
te'm volias disculpar,
quan sentintne tas falsías
de cop l' aygua 's va glassar.

J. CONANGLA FONTANILLES.

Al jardí del meu amor
hi han dos rosas vermelletas.
—Hont lo tens?—potser dirás.
—Mírat las tevas galteras.

J. LLOPART Y MUNNÉ.

Si en aquest mon tan se gosa
portant una voluntat,
¡quin gosar deu ser aquell
del just á l' eternitat!

P. ROVELLAT.

L' altre dia vares dirme
que era lo teu estimat,
aixís es que ja puch dirte
que 'm dinés t' hi ben comprat.

J. GRAU LLANES.

Lo cor, jo me'l considero
com un cavall desbocat.
Ja se'n poden fer d' esforços
que may se'l pot governar.

MANUEL SUGÍS.

Per més que son cap aguanta,
defalleix la suripanta.

I Y som al número dotsel!

Donchs es res tractantse de las *originalitats* de tal autor. ¡Dotse, y ni casi 's coneix la merma en l' estiva' dels que quedan preparats esperant torn! Al igual que si's tractés de la presentació d' una obra d' espectacle, temim reservats los millors quadros pera 'ls últims actes, per si creyém convenient que l' espectació continua en gradual augment.

¡Quan varem assegurar que 's tractava de desembullar una troca!... A proposit de troca, podem fer que ocipi lo número dotse de la llista, aquella obra donada com á original, en que al comensar la primera escena hi ha una senyora ab una troca als dits, y no tenint qui li aguantí, la coloca á las mans d' un senyor que 'n aquell moment ve de visita y li fan fer lo paper de devanadoras. ¿No saben á quina obra 'ns referim? A *Castor y Polux*, quin exemplar imprés que tenim á la vista no pot presentar mes evidentment la pretensió de que'l nom de A. Ferrer y Codina respongui de la originalitat de l'obra. Tant es aixís, que de la manera en qu' está redactada la portada y més especialment la cuberta, no li queda ni la mala agafadora de la preposició *por*.

Donchs, si senyors, *Castor y Polux* es ni més ni menos qu' una obreta francesa dels senyors

Bilhaud y Berr de Turique, titulada *Première Ivresse!* estrenada lo 22 de Septembre de 1885, en lo teatro Odeon de París. A n' aquesta ho deu tot: assumpt, personatges, dialech, tot es exacte, escepte la cultura de llenguatge de la francesa, perque, val á dirho, potser es l' única cosa que s' ha quedat allí ahont era. Res, qu' es un altre *bon negoci* que 'ls autors podrían proporcionar al plagiari si sapiguessin durho com lo seu compatrici Valabreque.

Per serho tot, fins la idea del titul *Castor y Polux* naix de la francesa, donchs se funda en lo mateix fet. Lo tema principal es un equívoc derivat d' una poesía qu' un dels personatges ha enviat pera publicar en una Revista. Aquesta poesía, en la francesa, porta lo titul de *Première Ivresse* y aquest es lo que d'ú la comedia. La tal poesía, en la catalana, te per títul *Lo primer suspir d' amor*, y, si be lo de la obra no es lo mateix de la poesía, en cambi es lo del nom ab que firma lo poeta.

Fins la casualitat ha fet que las dedicatorias dels dos exemplars sian consemblants. Disposadas en la mateixa forma, la de *Castor y Polux* va dedicada al representant del teatro catalá Romea, senyor Franqueza, y la de *Première Ivresse!* va dedicada á M. Morel, director del teatro nacional Odeón...

Com de costüm, estant los exemplars á disposició del que desitji consultarlos.

Y quedém ab que tenim:

<i>Tenorios!</i>	plagi descubert de Procés Veauradieu
<i>La Suripanta,</i>	» » <i>Les Vacances du Mariage</i>
<i>A la prevenció,</i>	» » <i>Deux profonds scélérats</i>
<i>Las Carolinas,</i>	» » <i>Por amor al prójimo</i>
<i>Africa</i>	» » <i>Moi</i>
<i>Palos y á casa</i>	» » <i>La Epístola de San Pablo</i>
<i>Otello ó il moro di...</i>	» » <i>Otello il moro di Valenzia</i>
<i>Un cop de telas</i>	» » <i>Poste restante</i>
<i>Celos d' un rey</i>	» » <i>Caiguda de clatell</i>
<i>Aucells de paper</i>	» » <i>Un monsieur qui prend...</i>
<i>Nit d' aigua</i>	» » <i>Vint duros per una nit</i>
<i>Castor y Polux</i>	» » <i>Première Ivresse!</i>

Que componen la típica dotsena, quina importància se mereix quan menos alguns compassos d' espera. Primer, perque 'ns asseguran que l' enemich ha entrat en un periodo álgit de defalio, cas sempre digne d' atendrers encara que sia tractantse d' un enemich rebech; y segon, perque l' augment del número y la importància de la majoria de las que segueixen ara á engrossar la llista, sumeixen tan important caràcter, que si la serie ja presentada nos ha revelat una gràve malaltia en la originalitat d' un autor, las que hi anyadiriam representarián com si diguessim l' enterro.

De tots modos, per si han de venir las absolutas, nosaltres ja tenim lo salpacer apunt.

J. XIMENO PLANAS.